

Životní principy Svrchovaného Integrálu

Filozofie Tvůrců Křídel: Komora č.1

Model vyjádření bytosti je vytvořen, aby zkoumal nová pole vibrací pomocí biologického instrumentu a transformoval se tímto procesem objevování na novou úroveň porozumění a vyjádření jako Svrchovaný Integrál. Svrchovaný Integrál je nejplnějším vyjádřením modelu bytosti v časo-prostorovém vesmíru, a nejvíce se blíží schopnostem Zdrojové Inteligence. Je též přirozeným stavem existence bytosti, která se transformovala za evolučně/spasitelský model existence a vymanil se z ovládacích programů Hierarchie díky kompletní aktivaci svých vnitřních Zdrojových kódů. Toto je rovina schopností, která byla "zasazena" do modelu vyjádření bytosti, když byla prvně zkoncipována Prvotním Zdrojem. Všechny bytosti v časo-prostorových vesmírech se nalézají v různých stádiích transformační zkušenosti a každá z nich je předurčena k dosažení úrovně Svrchovaného Integrálu, jakmile budou její Zdrojové kódy plně aktivovány.

Zkušenost proměny je zjištění, že model vyjádření bytosti je schopen přímého přístupu k informacím Zdrojové inteligence a že tato informace Prvotního Zdroje je objevena uvnitř bytostné úrovně Svrchovaného Integrálu. Jinými slovy lidský nástroj, vybavený svými biologickými, emocionálními a rozumovými schopnostmi, není schránkou Zdrojových kódů bytosti. Ani není tento lidský nástroj schopen nabrat si tyto osvobozující informace – tuto nádhernou svobodu volného přístupu ke Všemú Co Jest. Bytost je současně útočištěm i nástrojem přístupu k aktivování Zdrojových kódů, která umožňuje aby se transformační zkušenost manifestovala pomocí integrace lidského nástroje a svrchované bytosti.

Transformační zkušenost obsahuje uvědomění, že vnímaná realita je Realitou Zdroje zosobněná ve formě individuálních preferencí. Takže Realita Zdroje i realita Svrchovaného Integrálu jsou neoddělitelné, tak jako vítr a vzduch. Uvědomění si tohoto splývání je možné pouze skrze zážitek transformace, který se nedá srovnat s ničím známým v časoprostorových vesmírech.

Na Zemi se vyskytli jedinci, kteří prožili mírný vánek z této mohutné bouře. Někteří to nazvali Nanebevstoupením, jiní použili jména jako osvícení, vize, iluminace, nirvána, nebo kosmické vědomí. I když jsou tyto zážitky podle lidských měřítek hluboké, jsou jenom prvním hnutím Svrchovaného Integrálu, která neustále prohlubuje poznání adepta dotýkáním a probouzením vzdálených okrajů jeho existence. Co většina druhů definuje jako konečnou blaženost je pouhým dojmem z vánku, který vzniká šumem Svrchované jednoty k mezím jejich formy a pobízí je

podívat se dovnitř, ke svým existenčním kořenům a spojit se s touto beztvarou a neomezenou inteligencí, která prostupuje vše.

Zážitek transformace je vzdálen lidskému dramatu mnohem více, než jsou hvězdy na obloze vzdáleny doteku ze Země. Můžete pozorovat hvězdy svými lidskýma očima, ale nikdy se jich nedotknete svými rukama. Podobně, můžete nejasně předvídat transformační zkušenost lidským nástrojem, ale nikdy ji tímto lidským nástrojem nezažijete. Je přístupná pouze skrze celistvost bytosti, protože pouze v této celistvosti mohou existovat Zdrojové kódy a jejich zbytkové působení Zdrojové reality. Vskutku, tato Jednota se získá pouze tehdy, jestliže se individuální vědomí oddělí od času a je schopno nahlížet na svou existenci v bezčasovosti.

Nicméně, lidský nástroj je rozhodující pro usnadnění transformační zkušenosti a způsobuje spuštění proměny – integraci identit s formou, do Svrchovaného Integrálu. Toto je další stupeň vnímání a vyjádření modelu bytosti a je aktivován, když bytost formuje svou realitu životními principy, které jsou symboly Zdrojové reality, jako protiklad reality vnějšího zdroje, který je svázán s evolučně/spasitelským modelem existence.

Tyto životní principy jsou předlohou tvorby Zdrojové inteligence. Jsou určeny k vytváření reality z perspektivy Svrchovaného Integrálu a urychlují její projev uvnitř vibračních polí, které se takto udržují. Jsou to principy, které vytváří příležitosti pro začlenění bytostí bez tělesné formy, nebo s formou. Jsou jako mosty, pomocí kterých lidský nástroj – se všemi svými složkami – může zažít vnímání jednoty Svrchovaného Integrálu.

Jak se lidský nástroj stává víc a více citlivý na Inteligenci Zdroje, bude přitahován k životním principům, které symbolicky vyjadřují tvořivé principy prvotního stvoření. Existuje široký rozsah vyjádření, jenž může způsobit transformační zkušenost Svrchovaného Integrálu a osvobodit bytost z časoprostorových podmínek a zevního ovládnutí. Protože toto vyjádření se může měnit, záměr vyjádření je úplně přesně vymezen jako záměr rozpínat se do stavu integrace pomocí něhož se lidský nástroj stává více a více vyrovnán s perspektivou Svrchovaného Integrálu.

Jsou tři specifické životní principy, které urychlují transformační zkušenost a pomáhají srovnat lidský nástroj s perspektivou Svrchovaného Integrálu. Jsou to:

1. Poměr k vesmíru skrze vděčnost
2. Pozorování Zdroje ve všech věcech
3. Péče o život

Jestliže jednotlivci uplatňují tyto pravidla, jejich životní zkušenosti odhalují hlubší smysl jejich zdánlivě náhodných událostí – v obecných a také v osobních souvislostech.

Poměr k vesmíru skrze vděčnost

Toto je princip toho, že Vesmír ve své celistvosti reprezentuje kolektivní inteligenci, která může být zosobněná v jediné Univerzální bytosti. Z toho vyplývá, že jsou pouze dvě bytosti v celém vesmíru: individuální bytost a Univerzální bytost. Stejně jako je vnímavý jednatel a má tendenci neustále se přizpůsobovat novým informacím, tak je i Univerzální bytost dynamická a je živou matricí mocných energií a zkušeností které jsou koherentní a poznatelné, tak jako je poznatelná osobnost a chování přítele.

Univerzální bytost je citlivá k jednotlivci a jeho vjemům a vyjádření. Je jako složitá mnohonásobná osobnost, která je impregnována Zdrojovou inteligencí a reaguje na vjemy jednotlivce, tak jako louže vody zrcadlí obraz, který ji zastihuje. Každý člověk v lidském nástroji je vskutku, ve svém nejvnitřnějším jádru, svrchovanou bytostí, která může přetvořit tento lidský nástroj do nástroje Svrchovaného Integrálu. Nicméně, tato transformace je závislá na tom, jestli si jednatel vybere, že bude představovat obraz Svrchovaného Integrálu v "zrcadle" Univerzální bytosti, nebo, že bude představovat menší obraz který je pokrivením jejího skutečného stavu bytí.

Princip poměru k vesmíru skrz vděčnost se v první řadě týká vědomého navrhování svého vlastního obrazu skrze ocenění podpůrného "zrcadla" Univerzální Bytosti. Jinými slovy, Univerzální Bytost je partnerem v tvarování vyjádření reality v životě jednotlivce. Jestliže jednatel zobrazuje svrchovaný obraz v zrcadle Univerzální Bytosti, realita se stává vnitřním procesem tvorby, který je úplně prostý vnější kontroly a podmínek.

Tento proces je výměnou podpůrné energie od jednotlivce k Univerzální Bytosti a tato energie nejlépe působí skrze uznání toho, jak dokonalá a přesná výměna energie se objevuje v každém okamžiku života. Jestliže si je jednatel vědom (nebo alespoň má zájem na tom, aby si uvědomil), jak dokonale Univerzální Bytost podporuje jeho svrchovanou realitu, vznikne mocný a přirozený smysl pro vděčnost, který proudí od jednotlivce k Univerzální Bytosti. Toto zřídlo vděčnosti otevírá kanál podpory z Univerzální Bytosti na jednotlivce a ustanovuje spolupráci za účelem přetvoření lidského nástroje na vyjádření Svrchovaného Integrálu.

Je to hlavně vděčnost, která se transformuje na ocenění toho, jak funguje vzájemný vztah jednotlivce a Univerzální Bytosti, který otevírá lidský nástroj k jeho spojení se Svrchovanou bytostí a jeho případnou transformaci do stavu vnímání a výrazu Svrchovaného Integrálu. Vztah jednotlivce s Univerzální Bytostí je podstatný pro šlechtění a výchovu, protože to, více než cokoli jiného, rozhoduje, jak jednatel přijímá myriády forem a manifestací života.

Když jednatel přijímá změny ve svrchované realitě jako vyvíjející se zosobnění Univerzální Bytosti, žije ve větší harmonii s životem samým. Život se stává výměnou energie mezi jednatelcem a Univerzální Bytostí, a je možné jej hrát bez posuzování a bez zkušenosti strachu. Toto je podtrhující význam bezpodmínečné lásky: zkusit život ve všech jeho projevech, jako jednotlivá, sjednocená inteligence, která dokonale reaguje na obraz vrhaný lidským nástrojem.

Je to proto, že když lidský nástroj vyznačuje vděčnost k Univerzální Bytosti, bez ohledu na okolnosti či podmínky, život stále víc a více podporuje otvírání lidského

nástroje, aktivuje jeho Zdrojové kódy a žije život v rámci vyjádření modelu syntézy. Pocit vděčnosti, spojený s mentálním konceptem hodnocení, je vyjádřen jako neviditelná zpráva, ve všech směrech a ve všech časech. V tomto zvláštním kontextu je vděčnost k Univerzální Bytosti vedoucím motivem za všemi formami vyjádření, po kterých lidský nástroj touží.

Každý dech, každé slovo, každý dotyk, každá myšlenka, každá věc, je soustředěna na vyjádření tohoto smyslu pro vděčnost. Vděčnost, že jednotlivec je svrchovaný a podporován Univerzální Bytostí, která vyjadřuje sebe skrze všechny formy a manifestace inteligence, s jediným cílem vytvoření ideální reality aktivací zdrojových kódů jednotlivce a transformovat lidský nástroj na bytost Svrchovaného Integrálu. Je to tato specifická forma vděčnosti, která zrychluje aktivaci Zdrojových kódů a jejich příznačné schopnosti integrovat nesourodé složky lidského nástroje a bytosti, a přetvořit je ve stav vnímání a vyjádření Svrchovaného Integrálu.

Čas je jediný faktor, který deformuje toto jinak jasné spojení mezi jednotlivcem a Univerzální Bytostí. Čas zasahuje a vytváří ložiska zoufalství, beznaděje a opuštěnosti. Nicméně, jsou to právě tato "ložiska", které často aktivují Zdrojové kódy bytosti a zakládají důvěrnější a harmoničtější vztah s Univerzální Bytostí. Čas vytváří oddělení zkušenosti a vnímání nespojitosti reality, což vytváří pochybnost o systému slušnosti a nadřazeném smyslu Univerzální Bytosti. To vytváří strach, že vesmír není zrcadlem, ale spíše chaotickou, vrtošivou energií.

Když je lidský nástroj v souladu se Svrchovaným Integrálem a žije z této perspektivy jako rozvíjející se realita, přitahuje to přirozený stav harmonie. To nutně neznamená, že lidský nástroj je bez problémů či nepohodlí, spíše to znamená vědomí nedílného smyslu, kterým se život projevuje. Jinými slovy, přirozená harmonie si uvědomuje, že životní zkušenosti mají smysl pro rozšíření vašeho rozsahu souladu se Svrchovaným Integrálem a že vaše osobní realita musí plynout z této vrstvy mnohorozměrného vesmíru za účelem vytvoření trvalé radosti a vnitřního míru.

Vděčnost je kritickým aspektem lásky, která otevírá lidský nástroj k uznání role Univerzální Bytosti a předefinování jejího účelu, jakožto podpůrného rozšíření svrchované reality, spíše, než-li vrtošivý zásah osudu nebo přemrštěné reakce mechanického, izolovaného vesmíru. Ustanovení vztahu s Univerzální Bytostí skrze výron vděčnosti také přitahuje životní zkušenost, která má transformační charakter. Je to zkušenost, která je bezvýhradně oddána odhalení nejhlubšího smyslu života a nejtvárnějšímu účelu.

Pozorování Zdroje ve Všech věcech

Toto je princip, kterým je Prvotní Zdroj přítomen ve všech realitách, ve všech manifestacích energie. ON je vetkán do všech věcí, jako mozaika, jejíž kousky jsou přilepeny ke stejné zdi a jsou takto sjednoceny. Nicméně, není to obraz, který sjednocuje mozaiku, ale zeď na které její střípky drží. Podobně Prvotní Zdroj maluje obraz tak rozmanitý a zdánlivě nesouvisející, že se zdá, jakoby tam nebyl žádný společný prvek. Přesto to není vnější manifestace, která tento obraz sjednocuje, je to vnitřní středisko energie, na kterém jsou navrstveny střípky rozmanitosti, které sjednocují všechny projevy.

Toto středisko energie je kolektivním skladištěm všeho života, ve všech oblastech vibrací ve Vesmíru Jednoty. Je to Prvotní Zdroj který dělí SÁM SEBE do všech forem, projekcí SVÉ Zdrojové Inteligence do všech střípků života. Tedy, Zdrojová Inteligence - působící jako rozšíření Prvotního Zdroje - je sjednocující energií, která je tou "zdí", na které drží všechny ty střípky životní mozaiky. Život plyne z jednoho energetického Zdroje, který všechny spojuje ke Všemmu a jedince k Jednomu.

Pozorování Zdroje ve "Všech věcech" je principem, který říká, že všechny projevy života jsou výrazem Prvotního Zdroje. Nezáleží na tom, nakolik je sjednocující síla deformovaná, či překroucena; Zdroj může být pozorován vždy. Je to chápání jednoty i tehdy, když se vnější projev zdá náhodným, deformovaným, nesouvisejícím, nebo chaotickým.

Jestliže jsou opravdu všechny projevy života chápány jako zlomkovité projevy Prvotního Zdroje, pak vibrace jednoty, která je základem všech životních forem, se stane vnímatelná lidskému nástroji. Život se zpočátku jeví jako rozšíření Zdrojové Reality a pak jako individualizovaná frekvence energie zahalená do formy. Tato vibruje, ve svém čistém bezčasovém stavu, přesně stejně pro všechny manifestace života. To je společný základ, který sdílí všechno živé. To je zvuková vibrace rovnosti, která může být pozorována ve všech životních formách, a která sjednocuje všechny výrazy různosti, na základě existence známé jako Prvotní Zdroj. Jestliže jednotlivec je schopen nazírat na všechny formy života z hlediska rovnosti, pak pozoruje Zdroj ve všech věcech.

Ačkoliv se to může jevit jako abstraktní představa, je uskutečňována praktickým hledáním vnější i vnitřní manifestace Prvotního Zdroje. Ve skutečnosti jedinec očekává, že sleduje činnost Zdrojové Inteligence v každém aspektu svých zkušeností. Je to nezvratné očekávání, že všechno je na správném místě, vykonává svou optimální činnost a slouží svému účelu, k aktivaci vrcholného vyjádření svého života v přítomném okamžiku. Je to náhled, že celý život je ve stavu optimálního uskutečnění a zkušeností bez ohledu na stav či poměry. Je to ten postřeh, že život je dokonalý ve svém vyjádření, protože plyne z dokonalosti a že nezáleží jak divergentní jsou její manifestace, život je rozšíření Zdrojové Reality.

Ve světle té očividné vřavy a zjevné zkázy, které doprovází život na Teře-Zemi, je to pohled, který se zdá naivní. Jak může život – ve všech svých formách a výrazech - být nahlížen jako optimální či dokonalý? Je to velký paradox života, nesmiřitelný s lidským nástrojem a duševními, nebo citovými schopnostmi lidského nástroje. Tomu se dá porozumět pouze v kontextu bytosti, která je nepomíjející, neomezená, bezčasová a svrchovaná. Paradoxy existují, protože lidské drama je příliš omezeno v rozsahu a stupni, kterým je mu umožněno vnímání celku, aby přišlo a objasnilo, jak jsou střípky tohoto hlavolamu sjednoceny v dokonalém vztahu.

Lidské drama je ohraničeno časem a prostorem a prvky energie a hmoty. Je obeháno na jevištích přežití a nefunkčního chování, kvůli metodám Hierarchie, které ovládají informace a způsoby manipulace. Bytost v lidském nástroji je do značné míry neprojevna a nevyužita v lidském dramatu a proto zřejmá zkaženost a nedokonalost života je viděna odděleně, jako překážky v dokonalosti spíše než dokonalost samotná.

Život je dokonalý ve svém rozhodnutí rozpínat se a vyjádřit svou neomezenou inteligenci. To je základní smysl života ve všech jeho rozmanitých manifestacích a toto je přítomnost Prvotního Zdroje - vyjadřujícího SEBE jako vibraci rovnosti - který lze pozorovat ve všech věcech. Smyslový vstup odvozený z lidského nástroje, je omezen na frekvence ve specifickém rozsahu, který pouze přenáší ozvěnu Zdroje vibrací. Té pravé frekvenci se dá rozumět skrz rozvážené a soustředěné pozorování rovnosti, která je přítomná ve všech věcech a skrze schopnost proniknout na druhou stranu obrazu věci, k prapůvodu tohoto obrazu.

Takový vhled vyžaduje nový smyslový systém mimo pěti smyslů, které řídí lidský svět ve vaší době. Tyto nové smysly jsou výsledkem aktivace Zdrojových kódů a reprezentují první stupeň zkušenosti transformace. S touto novou schopností vnímání bude lidský nástroj způsobilý vnímat nejen přítomnost Prvotního Zdroje, ale také bezčasovou podstatu veškerého života, který je individualizovaný a jedinečným způsobem oddělený od Prvotního Zdroje.

Vyžadování vnímavosti bytosti uvnitř lidského nástroje je ideální způsob pro zpřístupnění trvalé citlivosti na Zdrojovou vibraci. Takto může jednatel vyvíjet schopnost pozorovat Zdroj ve všech věcech. Nejen že Prvotní Zdroj je v každé jednotlivé manifestaci energie, ale je také celým životem. Takže, tento princip vyžaduje pozorování zdroje ve všech JEHO rozmanitých formách projevu, stejně jako v komplexnosti života.

Péče o život

Život, v této definici, je svrchovanou realitou jednotlivce. Je subjektivní a vnímavý k lidskému nástroji. Život je komplex zkušeností, proudící polem vnímání jednotlivce v dimenzi přítomnosti. Život nikdy nekončí a nikdy se nepíše jeho poslední kapitola. Je věčný, ale ne v abstraktním smyslu nikdy nekončícího bytí, ale spíše ve skutečném smyslu, že život se rozpíná, za účelem vyjádření Zdrojové Inteligence na všech polích vibrací uvnitř Vesmíru Jednoty.

Péče o život je princip, že jednatel je v souladu s přirozenou expanzí inteligence náležející veškerému životu. Toto jsou zaměření, které zdokonalují životní energii, která proudí jednateli se zcela jasným záměrem jemné podpory. Je to skutek rozpoznání nejvyššího motivu ve všech formách energie a podpory toku této energie směrem k jejímu konečnému vyjádření. Taková činnost je pak provedena bez posuzování, analýzy, nebo připoutání k výsledku. Je to jednoduchá podpora energie, která proudí ze všech projevů a podporuje svoje vyjádření života.

Je to opuštění běžného názoru, že podpora se uděluje pouze tehdy, když je energie v souladu s vlastní vůlí. Avšak, jakmile je jedinec schopen nahlížet na život jako na integrovaný tok energie, proudící do vyjádření rozpínající se inteligence, teprve tehdy je život ctěn, jako rozšíření Prvotního Zdroje. V tomto kontextu, není žádná energie, která by měla nesprávné určení, nebo nebyla hodna podpory a péče. Ačkoliv se může zdát, že hrubé energie přítomné na Teře-Zemi jsou s tím v rozporu, pak i tyto energie, které obsahují tzv. „zlý úmysl“, plynou směrem ke hledání vyššího vyjádření.

O všechny formy energie by mělo být pečováno a mály by být podporovány směrem k jejich nejvyššímu vyjádření, a to je základ tohoto principu. Vyžaduje to

schopnost postřehnout příčinný motiv a konečné vyjádření životní energie, jak prochází svrchovanou realitou jednotlivce. Energie je prvek života, který je tak jemně vetkán do formy, že jsou jedno; bezmála takovým samým způsobem, jako jsou nerozlučně spojeny čas a prostor. Energie je motiv. Je to inteligence ukrytá za schopností rozumu myslet. Zatímco síla se může stát látkou, kterou lidé použijí tak, že popírá svoje nejvyšší vyjádření, energie je vždy napojena na život s pohnutkou rozpínat a vyvíjet se.

Životní energie je stále ve stavu přeměny. Ve svém přirozeném stavu není nikdy statická nebo zpětně působící. Lidský nástroj je velmi způsobilý k péči o tuto přirozenou expanzi energie, k vytváření nových kanálů vyjádření a zkušeností. Ve skutečnosti je základním účelem lidského nástroje rozpínat během fyzické existence životní energii, která obklopuje jeho svrchovanou realitu a přetvářet ji do nových úrovní vyjádření, které budou přesněji odrážet perspektivu Svrchovaného Integrálu.

Je mnoho specifických činností, které mohou být použity k péči o život. Každá bytost je v podstatě programována ve svých Zdrojových kódech tak, aby přeměňovala energii množstvím různých způsobů. Prací pomocí lidského nástroje, je bytost schopná sbírat a skladovat energie uvnitř lidského nástroje a přesměřovávat jejich účel nebo použití. Přeměna energie se může uskutečnit buď na osobní, nebo na univerzální úrovni vyjádření. To znamená, že ve svrchované realitě jednotlivce může být energie přeměňována podle představ osobního prospěchu, anebo srovnána s představou všeobecného blaha a dobré vůle. Jednou z nejlepších metod přeměny energie je systém víry jednotlivce. Všechny víry mají energetické systémy, které fungují jako porodní sály pro projevy víry. Uvnitř těchto energetických systémů jsou proudy, které nasměrovávají životní zkušenosti. Lidský nástroj si je vědom těchto proudů buď vědomě, nebo podvědomě, a umožňuje jim nést ho do sféry zkušeností, které dokazují pravost jeho systému víry.

Kultivací víry, která rozpíná a přetváří energii, je lidský nástroj schopen zapojit energetické systémy, které pečují o život ve všech jeho nesčetných formách. Když se víry jasně vymezí, jako upřednostňované stavy bytí, energetický systém se zapojuje do přítomnosti - ne do nějakého budoucího času. Nyní. Energetický systém se stává neoddělitelným od svého lidského nástroje a je vetkán do jeho ducha jako světelné vlákno. Průzračnost víry je podstatná pro zapojení systému energie víry, a umožňuje péči o život převládnout ve všech činnostech.

Takže ještě jednou, péče o život je rozhodující pro osobní a univerzální skutečnosti uvnitř Vesmíru jako Celku, který obsahuje všechna pole vibrací, jenž jsou propojena jako vlákna nekonečně se rozpínající konstrukce. Tedy, jestliže se jedinec probudí a uvědomí si svojí tvořivou sílu přeměňovat energii a zdokonalovat ji s jasným záměrem jemné podpory, stává se vysílačem Zdrojové reality a architektem modelu syntézy existence.

Neustálou aplikací těchto životních principů, se stává Zdrojová Inteligence identitou bytosti a bytost se stává identitou lidského nástroje. Takto se přetváří identita a bezprostředně za tímto přetvořením Svrchovaný Integrál sjednotí lidský nástroj s bytostí a bytost se Zdrojovou Inteligencí. Je to ono sjednocení a posun identity, které mají jasný smysl ve vyjádření životních principů Svrchovaného Integrálu. Jestliže tam je nějaký jiný záměr nebo cíl, tyto principy zůstanou nepochopeny a jejich katalytická moc nevyužita.

Z úhlu pohledu Svrchovaného Integrálu je celý život čistou láskou ve svém nejplnějším vyjádření a všechn život je počat a existuje navždy v této jediné představě. Toto je základní víra, ze které povstávají všechny ostatní a po jejich rozšíření se tato základní víra vynoří s jasným záměrem podpory této základní perspektivy. Vesmír jako celek, je nakonec uznán jako kolébka, ze které vzešel a vyvíjí se všechn život a musí se o něj pečovat, sledovat a ocenit.

Tyto životní principy jsou pouze symboly představované slovy, aby sloužily lidskému nástroji jako mocný návod k rozfoukání řeřavých uhlíků světla, které vytrvale žhnou uvnitř. Není žádná zvláštní technika nebo rituály, které by byly požadovány k vyvolání moci těchto principů. Jsou to jednoduše perspektivy. V pravém slova smyslu, jsou to záměry, které přitahují zkušenosti, jenž rozpínají vědomí. Neposkytují rychlou nápravu, či rychlá řešení. Jsou zesilovači osobní vůle a záměru a pročišťují váš způsob života. Jejich tvořivá moc je obsažena výlučně v záměru jejich používání.

Skrze tyto životní principy Svrchovaného Integrálu se jednotlivec může stát Pánem svého Neomezeného Já. Hranice jsou dány, závoje jsou strženy a vaše světlo je ztlumeno jednoduše proto, že vnější hierarchické orgány vytvářejí strach z neznámého a z mystických praktik svrchovaného bytí. V těchto životních principech, jestliže jsou používány se správným záměrem, jsou nástroje pro urychlení vynoření Svrchovaného Integrálu, nástroje pro procítění její perspektivy, její jasnozřivosti, a její umocněné schopnosti vytvářet nové reality a tvarovat je tak, aby byly dobrodružným poučením, které osvobozuje a rozpíná vědomí. Toto je základním účelem těchto principů a snad nejlepší důvod k jejich zkoumání.